

keparti fuldstændig uoptaget af, da fru Pia Kjærsgaard holdt sin ordførertale. Hvorfor det?

Det er da bekymrende, at et så rigt samfund som det danske efterlader mennesker på så lavt et forsørgelsesniveau. De har kun den nøgne virkelighed, de har ingen events, ingen shows, de har ingen aktivistisk udadvendthed. Børnene på henholdsvis 12 og 15 år kan se frem til at tilbringe endnu en sommerferie i en lejlighed i Tingbjerg. Derfor er der brug for en helt anden dagsorden, der er brug for en helt anden politik.

Jeg skal slutte af med en opfordring også til de øvrige oppositionspartier: Lad os nu samles om den værdi- og kulturkamp, vi står midt i. Lad os tage handsken op. Vi kan i SF ikke løfte den oppositionsrolle alene.

Jeg synes, at Socialdemokraterne står for meget på spring for at tilpasse sig regeringens dagsorden, og hver gang vender regeringen sig alligevel til det yderste højre. Lad os derfor danne en virkelig fælles opposition, så vi kan vælte denne regering og skabe en progressiv og langt rigere fremtid for vores samfund.

Lad os stå sammen trods de forskelle og uenigheder, vi også har indbyrdes, og levere svarene på et Danmark, vi kan være bekendt: et Danmark med reel indflydelse for den enkelte, ikke bare det frie valg; et Danmark med de suverænt bedste skoler, bedste universiteter og bedste uddannelsesmuligheder for alle; et Danmark, som tror på menneskers ressourcer og potentialer uanset hudfarve, alder eller køn; et Danmark, hvor ligestilling tages alvorligt; et Danmark, hvor mennesker ikke presses ud af arbejdsmarkedet og dernæst forfølges af myndigheder og trues på brødet; et Danmark, der sikrer jorden og naturen for fremtidens generationer; et Danmark, der påtager sig sit internationale ansvar i miljøkampen, i nødhjælpsarbejdet og i udviklingen i de fattige regioner og ikke bare kaster sig ud i krig.

Kl. 16.25

Det projekt er SF's. Det bør være Danmarks. Vil vi det, kan det blive hele verdens.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Villy Søvndal, hvis parti nu er blevet sådan et jaserparti i forhold til EU: Er hr. Villy Søvndal egentlig ikke glad for, at forfatningen nu er faldet? Og hvordan har hr. Villy Søvndal det med som i hvert fald tidligere modstander af den politiske integration, at det ser ud, som om man bare vil udskyde den, at man

faktisk ikke vil efterleve det, som i virkeligheden er gældende, at forfatningen er aldeles væk, når et land har stemt nej?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard har svært ved at få armene ned. Det er klart nok, ligesom Le Pen i Frankrig også er fantastisk begejstret.

Det kan jeg godt forstå, men jeg har svært ved at få armene helt op, hvis konsekvensen af det her bliver, at Europa vender tilbage til den type nationalisme, som det yderste højre står for i Europa; hvis konsekvensen af de her nejer bliver, at udvidelsesprocessen sættes i stå også i forhold til lande som Bulgarien og Rumænien; hvis det betyder, at Balkanlandene – hvor der er en masse tikkende konflikter i Eksjugoslavien, i Albanien – ikke stabiliseres sikkerhedspolitisk på grund af, at der er et håb om fremskridt også for deres befolkninger.

Jeg kan godt forstå fru Pia Kjærsgaards begejstring for at kunne vende tilbage til et nationalistisk, snævert Europa. Men jeg kan ikke begejstres.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Alt det bavl, rent ud sagt, som hr. Villy Søvndal netop har stået og sagt fra Folketingets talerstol, er jo ikke det, det drejer sig om.

Jeg har hørt hr. Villy Søvndal gøre sig klog på, hvorfor man stemte nej i Frankrig. Hr. Villy Søvndals socialistvenner i Frankrig stemte jo faktisk nej, til trods for at man havde anbefalet et ja. Jeg vil godt høre hr. Villy Søvndal, hvordan han har det med det – også set i lyset af, at SF indgik den der mærkelige politiske aftale med de øvrige jpartier i Folketinget, som der overhovedet ikke var noget juridisk belæg for.

Har hr. Villy Søvndal ikke – indtil videre i hvert fald – sådan en god, lettet fornemmelse i maven over, at man nu ikke skal til afstemning den 27. september? Det skal vi jo nok om nogle år. Hr. Villy Søvndal har også selv udtalt, at der på et eller andet tidspunkt, når den franske præsident formentlig bliver skiftet ud, vil være nye tider.

Er det ikke umiddelbart en rar fornemmelse for hr. Villy Søvndal at slippe for det bavl, som det givetvis ville være for SF at skulle gå ud i den afstemning? Jeg mindes hr. Holger K. Niel-